

ЧАСТИНА ПЕРША

1

*Нач. АГЧ тюрми № 1
т. Тимофєєву С. П.*

Для помиття з/к Чонкіна І. В. прошу Вашого розпорядження про видачу мила господарського — 20 г.

Ст. наглядач Потапов

*Зав. складу
т. Кудяровій*

Видати для помиття з/к Чонкіна мила рідкого 15 г.

Тимофєєв

*Завідувачу лазні № 1 Долговського райкомунгоспу
т. Фрукт*

Прошу забезпечити санобробку і помиття з/к Чонкіна з виділенням для цієї мети води гарячо-холодної не менше 8 (восьми) цебро-об'ємів.

Нач. АГЧ тюрми № 1 Тимофєєв

ДОВІДКА

Чонкін І. В. санобробку пройшов.

Завлазні С. Фрукт

ОПИС МАЙНА,
НАЯВНОГО В КАМЕРІ № 1 ТЮРМИ № 1

1. Нарі прості дерев'яні — 3 яруси.
2. Табуретка проста дерев'яна — шт. 1.
3. Судно каналізаційне дерев'яне (параша) — шт. 1.

Ст. наглядач Потапов

Примітка. Особи, винні у зловмисному псуванні, або у псуванні через необережність, або в інших діях, які могли б призвести до псування соціалістичного майна, нестимуть відповідальність за законами воєнного часу.

Командиру військової частини, польова пошта № 249814

Терміново, таємно.

4 вересня ц.р. в селищі Красне заарештований і притягнутий до кримінальної відповідальності за звинуваченням у дезертирстві військовослужбовець Вашої частини рядовий Чонкін І. В. При арешті в обвинуваченого вилучена гвинтівка Мосіна зразка 1891/30 р. і набої до неї в кількості — шт. 4. Прошу терміново повідомити, коли, за яких обставин обвинувачений зник з частини, з додатком особистої характеристики.

*ТВО начальника відділу НКВС Долговського району
лейтенант Філіпов*

ТВО начальника відділу НКВС

Долговського району лейтенанту Філіпову

Терміново, таємно, зі спецкур'ером.

У відповідь на Ваш запит повідомляю: рядовий Чонкін Іван Васильович був направлений у селище Красне для відбуття караульної служби з охорони літака У-2 № 634805321, що зазнав аварії і здійснив вимушену посадку поблизу вказаного населеного пункту. При собі мав гвинтівку Мосіна зразка 1891/30 року і набої до неї в кількості 20 шт.

У результаті віроломного нападу фашистської Німеччини на Радянський Союз частина отримала завдання спішно перебазуватися в район воєнних дій. У зв'язку з неможливістю своєчасного відкликання рядового Чонкіна до місця служби останній був зарахований у списки зниклих безвісти. Разом з тим авторитетна комісія у складі підполковника Опаликова К. М. (голова), техника-капітана Кудляя Ю. І. та старшого моториста сержанта Чебурданідзе А. Г., вивчивши відповідну документацію, дійшла висновку, що вказаний літальний апарат підлягає списанню з огляду на повний виробіток ним літако- і моторесурсу (акт заочної технічної експертизи додається).

Повністю довіряючи органам слідства, командування частини просить повідомити остаточне рішення у справі Чонкіна І. В.

*Командир військової частини польова пошта № 249814
п/полковник Пахомов*

ХАРАКТЕРИСТИКА

Рядовий Чонкін Іван Васильович, 1919 року народження, росіянин, неодружений, безпартійний, освіта незакінчена початкова, відбував службу у військовій частині № 249814 з листопада 1939 року, виконуючи обов'язки їздового. Під час проходження служби відзначався недисциплінованістю, нехлюйством, недбалим ставленням до своїх службових обов'язків. За неодноразові порушення військової дисципліни і недотримання Статуту РСЧА мав 14 стягнень (згодом знятих).

Через низьку освіту і вузький світогляд на заняттях з політичної підготовки виявляв пасивність, конспекту не вів, погано розумівся на питаннях поточної політики і теоретичних положеннях наукового комунізму.

Громадською роботою не займався.

Політично витриманий, морально стійкий.

Командир в/ч п/п № 249814 п/полковник Пахомов

Комісар частини ст. політрук Ярцев

Начальнику управління НКВС по ...ській області

підполковнику т. Лужину Р. Г.

У відповідь на Ваш запит (вих. № 014/209) повідомляю: ордер на арешт Чонкіна І. В., обвинуваченого у дезертирстві, був виписаний на підставі заяви за підписом «мешканці с. Красне» колишнім начальником нашої установи капітаном Милягою О. П. і санкціонований райпрокурором т. Євпраксеїним П. Т.

Під час арешту обвинувачений при сприянні своєї коханки Беяшової Г. виявив збройний опір, внаслідок якого сержант Свинцов отримав тяжке поранення.

Капітан Миляга, котрий прибув на місце події пізніше, згодом втік і загинув за невідомих поки що обставин.

У даний час злочинець затриманий і перебуває під охороною в тюрмі № 1 міста Долгова. Прошу подальших вказівок.

Лейтенант Філіпов

2

— Давай, крий далі! — надійшла вимога згори.

— Далі? — Чонкін замислився.

Уся камера номер один збуджено чекала продовження.

Час був після відбою. Чонкін лежав на середніх нарах поміж блатним хлопчаком Васьком Штикіним, на прізвисько Штик, і паном Калюжним, літнім дядьком з обвислими вусами.

Чонкін намагався зібратися з думками, його квапили, збивали з пантелику, кричали знизу і згори: «Ну, телися ж ти, падло!» — наче він був коровою.

— Так ось, — сказав він, поправляючи під собою шинелю, — сиджу, значить, я з кулеметом у кабінці, Нюрка хвоста завертає, пляшки летять, а ці кричать: «Здавайся!» А як же здаватися, я ж не можу, я ж на посту, мені ж не положено. І тут раптом щось я-ак блисне, і так у мене в голові все поплигло, і зробилося так добре, і далі нічого не пам'ятаю, лежу як мертвий.

Уся камера принишкла, неначе віддаючи шану пам'яті Чонкіна, а пан Калюжний, що лежав горілиць, швидко перехрестився і мовив стиха: «Царство небесне».

— Так ось, — помовчавши, продовжив Чонкін, — очунав я, значить, у животі бурчить, баняк ніби чужий, розплющую очі і бачу переді мною...

— Чорт, — підказав хтось знизу, але на нього цитьнули, і він замовк.

— Не чорт, — поправив Чонкін, — а генерал.

— Ха-ха, генерал! — засміялися вже згори. — А може, маршал?

— Закрий хавало! — урвали й цього.

— Закрий, — сказав і Чонкін. — Так ось. Я й сам спершу не повірив і кажу: «Нюрко, це ж генерал». А він мені: «Так, — каже, — синку, я і є, — каже, — генерал». Ну, я зводжуся, калган гуде, та, як належить, пілотку поправив, руку до скроні... — Чонкін звівся на лікоть і, наче виструнчуючись перед уявним начальством, на всю камеру зарепетував: — «Товаришу генерал, за час вашої відсутності ніякої присутності не було!..» А він, — Чонкін зів'яв і стомленим, дещо навіть старечим голосом відтворив: «Спасибі, синку, за службу». І знімає з себе... ну, оце-о...

— Штани, — підказали з-під нар.